

Angst als breekijzer voor verandering binnen moslimgemeenschappen

Burgemeester Marcouch van Arnhem riep al vaker op om moslimgemeenschappen weerbaar te maken tegen politiek-salafistisch gedachtegoed. Daar mag nog best een schep bovenop. Radicalisering van jongeren uit moslimgezinnen gaat door, ook als we even niet kijken. Dat maakt de ouders bezorgd maar ook handelingsverlegen. Daar ligt voor Nederlandse bestuurders een taak.

Uitgesproken conservatieve voorgangers en aansprekende figuren als ex-rapper Abid Tounssi bereiken grote groepen in de moskee en vergifigen langzaam de geesten van jonge moslims. Ook zonder veel aandacht in het nieuws gaan deze processen gestaag door. Een samenwerking tussen groepen moslims en niet moslims die Nederland als open samenleving een warm hart toedragen kan intensiever worden ingezet als dat nu het geval is. Islamitische vaders, moeders, leiders en de jongeren onderling zijn in de positie om hun kinderen en vrienden te beschermen tegen diegenen die losse Koranteksten ter rechtvaardiging van radicalisering en terreur misbruiken. Maar dat doen ze niet vanzelf. Dat is gebleken.

Debat en dialoog is in moslimgemeenschappen geen gewoonte. Je blootgeven is vaak een vorm van zwakte en kritiek wordt al snel gezien als verraad.

Debat en dialoog is in moslimgemeenschappen geen gewoonte. Je blootgeven is vaak een vorm van zwakte en kritiek wordt al snel gezien als verraad. Ouders zien het belang van een gesprek met hun pubers vaak wel degelijk maar weten meestal niet hoe dat aan te pakken. Dus verzaken ze en houden de deuren voor vreemde ogen dicht. De angst dat hun kinderen radicaliseren en worden misbruikt voor terreur en het politiek-salafistische machtsspel kan wellicht de impuls zijn die nodig is voor ouders om actief te gaan opvoeden om zo hun kinderen te behoeden voor ontsporing. Met hulp.

Jihadexpert en praktijkman Montasser AlDe'emeh heeft daar een helder idee over. Hij stelt een radicale verzoening voor met de samenleving in Nederland. Imams, ouders en de jongeren zelf zouden moeten aanvaarden dat ze onderdeel zijn van een Nederlandse gemeenschap waarin er op grond van veiligheid en open samenleving eisen gesteld worden aan opvoeding en participatie. Dat is een helder uitgangspunt. Volwassenen en jongeren kunnen worden geholpen om kritisch te leren kijken naar salafistische teksten en de context waarin die teksten worden gebruikt. Affshin Ellian gaf in OP1 een voorbeeld dat context geeft aan de teksten. Landen als Saoedi Arabië financieren de moskee en kopen zo invloed maar staan niet open voor de vrijgeden die de jongeren in Nederland zo waarderen. Dit soort verknoping van geloof en politiek kunnen geduid worden en de gevolgen besproken. We kunnen het gesprek aangaan met de moslimgemeenschappen over de politieke beslissingen die daarachter schuilgaan en hoe deze de vrijheden beknotten zoals zij die kennen en graag willen behouden.

...het gesprek aangaan met de moslimgemeenschappen over de politieke beslissingen die daarachter schuilgaan en hoe deze de vrijheden beknotten zoals zij die kennen en graag willen behouden.

De sleutel voor de bescherming van Nederland ligt voor een groot deel in de handen van de moslimgemeenschappen. Alleen samenwerking tussen niet moslims en moslims kan ervoor zorgen

dat segregatie en polarisatie tussen de groepen niet verder ontspoord. Veel ouders en professionals voelen zich als verlamd als ze zich realiseren dat ze niet weten hoe het gesprek aan te gaan over Koranteksten en maatschappelijke waarden. Moslimgemeenschappen zijn nog altijd niet in positie gebracht om jongeren actief te beschermen tegen radicalisering. Nederlandse burgemeesters kunnen actief van de gemeenschappen gaan vragen om in te grijpen en in hetzelfde gesprek een plan de campagne voorleggen. Uit eigen onderzoek van Stillare rolden vele handelingsperspectieven die gezamenlijk alle aspecten van het thema beslaan. Naast religie gaat het over het herstel van sociaal weefsel door pikorde, eer, eenzaamheid, plaats van de jongeren in de maatschappij en gebrek aan zingeving worden beïnvloed, terwijl er tegelijkertijd eisen aan ze wordt gesteld en ze ondertussen (zelf) gezamenlijk economisch en maatschappelijk perspectief creëren.

DAT VRAAGT NAAST EEN PLAN BESTUURLIJKE BETROKKENHEID EN EEN FLINKE DOSIS LEF. DAT SOORT BESTUURDERS HEEFT NEDERLAND GELUKKIG VOLOP.

Politie en inlichtingendiensten hebben in het verleden veel aanslagen weten te voorkomen maar de sleutel voor de bescherming van Nederland ligt voor een groot deel in de handen van de moslimgemeenschappen. Angst voor het verlies van hun kinderen kan breekijzer zijn voor een nieuwe wind in opvoeding en dialoog. Dat vraagt een plan, bestuurlijke betrokkenheid en een dosis vastbeslotenheid. Dat vraagt om weloverwogen actie gecombineerd met een lerende houding. Dat soort bestuurders heeft Nederland gelukkig.